

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ)

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρκεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον άρθρον (Ποῦ καὶ διὰ τί κατατείνει ἡ ρωμουνική μεγαλομανία).—Αἱ περὶ τοῦ κουτσοβλαχικοῦ ζητήματος δηλώσεις τοῦ βασιλέως Καρόλου.—Αἱ ἐν Ὁράκῃ ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων.—Ἀγγέλματα καὶ ὁρῶν.—Ἡ Ἑλλάς ἀποκαλυπτομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων (Διὰ λέξεις τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ κ. Ραινάν.—Ἐλλήνων οἰκτῆς ἐν Ἰταλίᾳ.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπιφυλλίς (Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χατζηδάκη καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1907

Τὴν νηνεμίαν τῆς ἀνακωχῆς τῶν ἐρίδων Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας ἤλθον ἀπροσδοκῆτως νὰ παραβῶσιν αἱ πρὸς τὸν συντάκτην τῶν «Ἀμφορῶν» Εἰδήσεων πολιτικαὶ δηλώσεις τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμανίας Καρόλου περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου, ἰδίᾳ περὶ τοῦ περιλαλήτου κουτσοβλαχικοῦ ζητήματος.

Εἰς τὸ στόμα τοῦ συνετοῦ καὶ ἡρώικοῦ ἡγεμόνος ἐτέθησαν λέξεις, αἷς δὲν θὰ ἡδυνάτο τις νὰ ἀκούσῃ καὶ ἀπὸ χειλῶν Λαχωνδάρῃ ἄνευ καταπληξέως ἥκιστα τιμητικῆς καὶ ἀς θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεῦσῃ, ἂν μὴ μετ' ἀσφαλείας ἐγίνωσκεν, ὅτι ἡ περὶ τῶν Κουτσοβλάχων ἀπρόκλητος μέρμινα τοῦ βασιλέως Καρόλου ἀπέτελεσε τὸ γνησιώτατον ὕμνον τῶν παθολογικῶν φιλοδοξῶν τοῦ παρ' ἐλπίδα, δὲν θέλωμεν νὰ εἰπωμεν παρ' ἄξιαν, εὐτυχῆσαντος πολυήρου Χωενζόλλερν.

Περὶ σφιγγόμενον τὸ νεαρὸν βασιλεῖον τῆς Ρωμανίας ὑπὸ δύο πανηγύρων αὐτοκρατορικῶν ἀπ' ἀνατολῶν, δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ βλέπον κινδυνεύουσιν αὐτὴν τὴν ὑπερῆχον ἡναγκάσθῃ νὰ ἀνέχηται μετὰ τῆς ἐμφόβου συνέσεως τὸν ραγδαῖον ἐκκαταρτισμὸν τῶν γησιωτῶν Ρωμουνίων τοῦ Βανάτου καὶ τῆς Βουκουβίνας, ὡς βραδυτέρων ἡναγκάσθῃ καὶ μετὰ τούτων ἐν Γριβίτση ἀλλοῦ νὰ ὑπομείνῃ τὴν ὑπὸ τοῦ συμμάχου καὶ συναγωνιστοῦ, ὡς ἡρέσκοντο ν' ἀποκαλῶσιν οἱ ἀκαίρως ὑπερφρονήσαντες Ρωμῶνες τὴν Ρωσίαν, ἀκόλαστον ἀπαγὴν τῆς Βασσαραβίας.

Ἀντ' αὐτῶν ἐδέχθησαν οἱ Ρωμῶνες τὴν τελευτησίαν Δέσφουτῃαν, δῶρον ἐπικινδυνότητος, σατανικῆς ἐπινοήσεως προσφορὰν εἰς τὴν ἐξαφθεῖσαν ρωμουνικῆς φιλοδοξίας ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτος ἐν Γριβίτση νίκης. Ἡ στενωχώρα ἐκ τῆς ἀμφιμεταποικίᾳ τὴν Ρωμανίαν πείσους Ρωσίας καὶ Αὐστρίας κατέστη μετὰ τὴν νίκην ταύτην αὐτόχρονα ἀφόρητος, εὐπροσδεκτοτάτη δὲ διὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ Δέσφουτῃα ὄχι διὰ τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν ποιότητά τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ διὰ τὴν γεωγραφικὴν τῆς θέσιν. Τὴν ὑπεροχὴν ἐξ ὑπερφορῶν στήθος τῶν Ρωμουνίων ἀνεζήτησε διέξοδον ἀναπονή, ἣν δὲν ἐτόλμα νὰ ἐπιδιώξῃ μῆτε πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς, μῆτε πρὸς τὴν δύσιν καὶ ἣν προφρόνως ἐδέχθη πρὸς μεσημβρίαν τοσοῦτον μάλλον ὅσην διεθρύπτετο διὰ τῆς διέξοδου ταύτης ἡ νοσηροτάτη ἱστορικὴ καὶ ἀπαρδειγμάτιστος ψυχολογία τοῦ πέραν τοῦ Ἰστροῦ λαοῦ, ἐξ ἧς ἐμεγαλύνθησαν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ βλαχικοῦ ἔθνους αἱ ἐπικινδυνότητες παρ-αίσθησις περὶ διαδοχῆς τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ.

Ἡ ἱστορία θὰ κρίνῃ μίαν ἡμέραν, ἂν ὀρθῶς ὑπολογίζομεν ἡμεῖς σήμερον, ὅτι οὐδέποτε νίκη ἀπέβη ὀλεθριωτέρα ἢ ὅσην κινδυνεύει ν' ἀποβῇ εἰς τοὺς Ρωμουνίους πρῶτον καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν εἰτα τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης καὶ τὸν ἐλληνολατινικὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς ἢ ἐν Γριβίτση νίκη. Διότι ἡ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ψυχολογικὴ μεταβολὴ τῶν Βλάχων ἡλλοίωσε τὴν ἱστορικὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ σλαβικῶν καὶ ἀντισλαβικῶν στοιχείων καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πύλωσις τῶν λεγομένων Ρωμουνίων διέσπασε χάριν φαντασιολητικῶν ἀξιώσεων τὸν φυσικὸν συνασπισμὸν τῶν ἀντισλαβικῶν φυλῶν καὶ ὁμηγεραίαν προλαίαν τὸν πρὸς τὴν ἡγεμονίαν τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ ὁρμὸν.

Τῆς ψυχολογίας ταύτης τῶν Ρωμουνίων ὁ μέγιστος καλλιεργητὴς ὑπῆρξεν ὁ μεγάλος δόξος Χωενζόλλερν, ὅστις μὴ δυνάμενος μῆτε τὴν Βουκουβίαν καὶ τὸ Ἰανᾶτον νὰ προσαρτήσῃ εἰς τὸ κράτος του, μῆτε τὴν Βασσαραβίαν νὰ ἀνακτήσῃ ἐφ' ἀντάσθῃ εὐκολώτερον χρεῖμα τὴν κατὰ τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ἐξ-ἐλληνισθείσης ἐδρας τῶν Ρωμουνίων αὐτοκρατορίας. Αὐτὴν τὴν παθολογικὴν ὁρεξὶν ἐγέννησεν ἡ κτῆσις τῆς Δοβρουτζῆς, πρὸς τὴν ἱκανοποιήσιν δ' αὐτῆς σήμερον οἱ Ρωμῶνες προτρέπουσι καὶ ἄκοντες καὶ διαμαρτυρομένους τοὺς Μακεδόνες Ἑλληνοβλάχους εἰς τὴν βουλγαρικὴν βουλμίαν, ὅπως ἀποκτήσωσιν τὴν γραμμὴν Ρουχτοουκίου Βάρνης. Αἱ! ὅταν φθάσωσιν εἰς τὴν Ἰβήρναν, τὸ πᾶν τετελεσται! Ἀπὸ τῆς κορυφῆς μιᾶς τῶν παραφύδων τοῦ Αἵμου οἱ Ρωμῶνες θὰ χαίρεισιν τὴν πόλιν τῆς ἐν παραληρηματικῇ μανικῇ καὶ φλεγμαίνουσας φαντασίας τῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀφήνουσι τὰ τέσσαρα πέμ-πτα τῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου εἰς ἀληθῶς ἀποκτηνωτικὴν κατὰστασιν, ἀκτῆμονας καὶ δούλους καὶ κυλιόμενους εἰς ἀπαρδειγμάτιστον ἡθικὴν διαφθοράν, καὶ ἀνυπομονοῦσι νὰ ἐκπολιτίσωσι τοὺς ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαίδευσως ἐκβαρβαρωθέντας Ἑλληνοβλάχους τῆς Μακεδονίας μῆτε τὸν ἀσύστολον ψεῦδος φοι-δόμενοι, μῆτε τὴν εὐτελεῖ καὶ δουλοφρονα κολακείαν, μῆτε τὰς συκοφαντίας, μῆτε τὰς ἐπενειδιστοτάτας τῶν μεθόδων, ὅπως καταπαλαίσωσι τὸν ἀντίπαλον.

Διότι κατάφωρον ψεῦδος εἶναι, ὅτι οἱ Ρωμῶνες τῆς Μακεδονίας ζητοῦν ἐν μόνῳ πρᾶγμα: νὰ ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα τῶν καὶ νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν τῶν γλῶσσαν.

Οἱ Ρωμῶνες τῆς Μακεδονίας (οἱ Ἑλληνοβ-λαχοὶ λέγε) δὲν ζητοῦν τοῦτο, ἀλλὰ νὰ ἀφ-εῶσιν ἡσυχίαν νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν τῶν καὶ νὰ παιδεύωσι τὰ τέκνα τῶν ἐν ἡ γλῶσσῃ ἵπποισιν ταῦτα ἀπὸ χρόνων ἀνηννομένων, ἀπὸ χιλιετηρίδος νὰ μὴ συκοφαντῶνται πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ νὰ μὴ πιέζωνται διὰ τού-των, ὅπως ἀλλὰξωσι ὀρησκίαν καὶ ἐθνικὴν συνειδήσιν. Δι' ἡμᾶς ἦτο περιττὸν νὰ ἀκού-σωμεν, διότι ἄριστα ἐγινώσκουμεν, ὅτι ἡ Α.Μ. ὁ Κάρολος εὐρίσκειται εἰς ἀλληλογραφίαν πρὸς τὸν Σουλτᾶνον περὶ τοῦ κουτσο-βλαχικοῦ ζητήματος καὶ ὅτι ὁ Χιλμὺ πασᾶς καὶ ὁ μέγας βεζύρης Φερῆδ εἰ-ναι σύμφωνοι πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῶν διὰ τὰς εὐμενεῖς ἐκείνου διαθέσεις πρὸς τοὺς Κουτσοβλάχους.

Ἡ τρυφερά αὐτὴ φιλία εἶναι ὁ σόηρος κλοῖος ὁ περισφιγγόμενος περὶ τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν τῶν Ἑλληνοβλάχων, ὅπως θανα-τώσῃ αὐτὴν δι' ἀσφυξίας, φιλία, δι' ἣν ὁ ἐν Γριβίτση νικητὴς ἡμέραν τὰς δάφνας τῆς αἰγλῆς του, ὡς στίγμα ἀνεξάλειπτον ἐνεκὸ-λαβεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἡ Ρωμανίας, ὅτε ἀντήχουν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς αἱ ἄτιμοι ἐκεῖναι ζητωκραυγαί, αἱ θαυμασιῶς ἡρμή-νευσε κατὰ τὸ ἐκπνεύσαν ἔαρ ὁ Ἀλφρ. Βέρλ ἐν Παρισίοις.

Ὁ διάδοχος τῶν Ρωμουνίων αὐτοκρατορίας, οἱ συνεχιστὰς τοῦ ρωμαϊκοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐννοοῦσι νὰ διαδώσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας ἐντεῦθεν τοῦ Αἵμου ἐρποντες γονατιστοὶ πρὸ τῆς ἀσιατικῆς βαρ-βαρότητος.

Πρὸς τοιοῦτους ἐχθροὺς ὁ Ἑλληνισμὸς οὐ-δένα ἔχει λόγον ἀνταγωνιζόμενος νὰ φοβῆται. Τοιοῦτοι ἐχθροὶ εἶναι ἄχρηστοι καὶ ὡς φίλοι καὶ πολὺ μάλλον εὐχεταὶ νὰ εἶναι αὐτῷ ἐχθροὶ ἢ φίλοι.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ Α' ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ «Ἐστία» παραλαβούσα ἐκ τῶν «Ἀμφορ-ῶν» εἰδήσεων κατεχώρισεν οὕτω τὴν σήμερον ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἀρθρῷ σχολιαζομένην συνέντευξιν τοῦ βασιλέως Καρόλου πρὸς συντάκτην τοῦ γερμα-νικοῦ ἐκείνου φύλλου:

«Οἱ Ρωμῶνες τῆς Μακεδονίας εἰς στοιχείον ἀπολύτως εἰρηνικόν, τὸ ὅποιν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅσα διακηρύττουσι καὶ πρὸς τὸν αἰετὶ ἐθνικότητα τῆς Μακεδονίας, δὲν ἐπιδιώκει τὸν θρίαμβον ἰδίων πα-λιτικῶν βλέψεων, δὲν διατρέχει τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰλικρινεῖς τοῦ Σουλτᾶνου ὑποκό-νους. Οἱ Ρωμῶνες τῆς Μακεδονίας δὲν ζητοῦν παρὰ ἐν μόνον πρᾶγμα: νὰ ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα τῶν καὶ νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν τῶν γλῶσσαν.

«Ὁ Σουλτᾶνος, μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐγὼ εὐρίσκειται συχνὰ εἰς συνενόησιν δι' ἀλληλογραφίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, γνωρίζει τοῦτο ὅπως καὶ ἐγὼ. καὶ ἐν-τεῦθεν ἡ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εὐμενῆς πρὸς τοὺς Κουτσο-βλάχους πολιτικὴ του.

«Ἄμην οἱ ἐχθροὶ μας ἐπεχείρησαν νὰ τῷ ἐμ-πνεύσωσι δυσπιστίαν καὶ ὑποφίαν ἐναντίον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὁμοειθῶν μας. Ἡ πείρα τὸν ἐπέσειν, ὅτι οἱ Κουτσοβλάχοι, ὅπως εἰνε ἄξιοι τῆς προστάσεως τῆς Ρωμανικῆς Κυβερνήσεως, εἰνε ἐξ ἴσου ἄξιοι καὶ τῆς ὁφειλῆς τοῦ εὐνοίας.

«Ὁ Χιλμὺ πασᾶς καὶ ὁ Μ. Βεζύρης Φερῆδ ἔχουν λόγους νὰ εἰνε σύμφωνοι πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῶν διὰ τὰς εὐμενεῖς ἐκείνου διαθέσεις πρὸς τοὺς Κουτσοβλάχους».

Προκειμένου περὶ τῆς διαδόσεως, ὅτι ὁ Χιλμὺ πασᾶς κατήγγειλεν ἐσχάτως τὴν ὑπερῆχον Ρωμα-νικὴν συμμορίαν ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ βασιλεὺς Κάρο-λος ἐδῆλωσε τὰ ἑξῆς πρὸς τὸν Γερμανὸν ἀνταπο-κριτὴν:

«Ἐπληροφόρηθην περὶ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἐπίσημον περὶ αὐτοῦ διαβεβαίωσιν. Δὲν δύνα-μαι νὰ δώσω πίστιν. Ὁ Χιλμὺ γνωρίζει κάλλιον πᾶν τὸ ἄλλο, ὅτι Ρωμανικαὶ συμμορίαι, κοιμηταί-δες δηλαδὴ Ρωμῶνες, δὲν ὑπάρχουν ἐν Μακεδονίᾳ.

«Ἐπὶ τὸν πρᾶγμα ἐκεῖνοι, οἵτινες νομίζου-ν ἀναγκάσει τὴν ὀργάνωσιν συμμορίων, ὅπως ἀποκρού-σωσι τὰς προσβολὰς τῶν ἄλλων ἐθνικότητων. Οἱ τοιαῦτα βίμως ἔχοντες ἰδέας εὐρίσκονται καὶ ἐν Βουκουρεστίνῳ ἀκόμη προσεσθῆσαν μάλιστα τελευ-ταίως νὰ ἐμποτίσωσι μὲ τὰς ἰδέας τῶν ἑνα τῶν ὑπουργῶν μου, ἀποθανόντα πρὸ ὀλίγου (πρόκειται περὶ τοῦ Λαχωνδάρῃ). Ἀλλ' ἐγὼ κατηγορηματικῶς ἐδῆλωσα, ὅτι, ἂν δὲν ἐγκατέλειπον παρομοίως προ-θέσεις, θὰ ἔπαυον νὰ ἐνδιαφέρωμαι περὶ τῆς Ρωμα-νικῆς ὑποθέσεως ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ λόγοι μου δὲ εἰσηκούσθησαν. Καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν εἰνε πληροφο-ρμένοι ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ περὶ τούτου».

Περὶ τὴν ἀνταποκριτὴν, ὅτι ἡ Τουρ-κία πολὺ ἄρχα ἀπεφάσισε νὰ καταδιώκῃ σοβαρῶς τὰς Ἑλληνικὰς συμμορίας, ὁ βασιλεὺς ἐδῆλωσεν, ὅτι εἰνε ἀσφαλῶς πληροφορημένος, ὅτι αἱ τουρκι-καὶ ἀρχαὶ ἐφορῶντο πραγματικῶς νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδὲ εἰνε ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς μεγαλειότητας τῆς Αὐτοκρατορίας: πόλεις καὶ ἔχουν τὸ χρηματοφυλάκιον πάντοτε ἀνοικτόν. Ἐχουν ἀκόμη οὕτω ἑνα ἰσχυρὸν σύμμαχον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου, ὅστις ὑπηρετεῖ τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν.

«Ἐπ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ κατάσταση αὕτη τῶν πραγμάτων, ἀδύνατον νὰ σκεφθῇ τις σοβαρὰς περὶ τῆς εἰρηνικοποιήσεως τῆς Μακεδονίας. Εἰναι ἡ πολιτικὴ τοῦ μύπου ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὁποίας αὕτη δὲν κατορθώει ἄλλο παρὰ ν' ἀποξενούται τῶν συμπαθειῶν τῶν Δυνάμεων».

Καὶ ὅταν ὁ ἀνταποκριτὴς ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ συμ-φροντος, ὅπερ θὰ εἶχεν ἡ Ἑλλάς νὰ εἰναι σύμφω-νος μετὰ τῆς Ρωμανίας, νὰ ἐνωθῇ μάλιστα μετ' αὐτῆς εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἐπύρροης τῶν Σλαβῶν. ὁ βασιλεὺς ἐπινεύων ἀπήντησε:

—Βεβαίως. Ὡμίλησα περὶ τούτου ἐσχάτως εἰς τὴν Βιέννην».

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» δημοσιεύει ἐξ ἐπισήμων ἐκθέσεων ἀν-τιλοῦσας περὶ τῶν ἐν Ὁράκῃ κακουργιῶν τῶν Βουλ-γάρων ταῦτα:

«Ὁσμήμερις πολλαπλασιάζονται αἱ ἀνὰ τὸν νο-μὸν Ἀδριανουπόλεως βίαιοπραγαὶ βουλγαρικῶν λη-στεινῶν συμμορίων.

Ὁδὴ κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας, τὴν μετὰ τὴν Ἀγαθοπούλεως καὶ Βασιλικὴν χώραν λυμαίνεται ἐκ-κοσιπενταμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία ὑποδηγημένη εἰς τέσσαρα τμήματα, ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βουλγάρου ληστειάρχου Πέτρου Σαμακοβλῆ. Τὰ τελευταῖα κακουργήματα τῆς συμμορίας ταύτης εἰσι τὰ ἀκόλουθα:

Τῇ 16 Σεπτεμβρίου, ὁ Ἑλλήν πλοίαρχος καπε-τὰν Γεράσιμος Τσαμουρῆς, μεταβαίνων ἐξ Ἀγαθου-πόλεως εἰς Βασιλικὴν (ἡ μετὰ τὴν ἀπόστασιν εἰνε 17 χιλιόμετρα) ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν αὐτόθι υἱὸν τοῦ ἐνέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς βουλγαρικῆς συμμορίας ἧτις καί, δειράσας, ἐλθίσενον αὐτόν.

Αὐθμερὸν μετὰ μίαν ὥραν ὁ Ἑλλήν Γιακαμάνης Μιχαήλ, συλληφθεὶς εἰς τὴν αὐτὴν περίπτω θῆσιν ἐκακοποιήθη καὶ ἀφρηθήσαν τριῶντα δύο λίραι. ἅς ἔφερε μετ' ἐκτου.

Πρὸς ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας κληρικὸς Μωα-μεθανὸς (χόντζας), ἐμπεσὼν εἰς τοὺς δυνάεις τῆς αὐτῆς συμμορίας, εἶδεν ἀφαιρούμενα παρ' αὐτῆς, ἐκτὸς τῶν ὀλιγίστων χρημάτων καὶ ἅπαντα τὰ ἐν-δύματά του· οὕτω δὲ γυμνὸς καὶ ἐκτετραχλησμέ-νος ἐπανεκάμψεν εἰς τὰ ἴδια.

Αἱ βίαιοπραγαὶ αὗται ἐνέσπειραν, ὡς ἦν ἐπόμενον, τὸν πανικὸν εἰς τὰ περίε.

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου ὁ πρόκριτος τοῦ χωρίου Σα-μακοβίου Θεόφιλος Τσάρτος μεταβαίνων ἐκ τοῦ χωρίου του εἰς Ἀγαθοπούλιν, εὐρήθη ἀντιμέτωπος περὶ ὥραν 4 μ. μ. πρὸς τὴν βουλγαρικὴν συμμορίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ συνωδέετο ὑπὸ τεσσάρων συγγενῶν του καὶ πέντε χωροφυλάκων, οἱ κομῆται ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐσώθησαν ἐντὸς τοῦ δάσους. Ὁ Τσάρ-τος ἀφικόμενος εἰς Ἀγαθοπούλιν, κατήγγειλε τὸ γεγονός εἰς τὴν ἐπιτοπίαν διοίκησιν.

Τὰς βίαιοπραγίας τῶν βουλγαρικῶν συμμορίων ὑποβοηθεῖ ὁμόφυλος αὐτῶν, ὁνόματι Μπαχίος, κατ-οικὼν ἐν τῷ βουλγαρικῷ χωρίῳ Κιουπρὺ - Ἀλτί, κειμένη ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς (πρὸς τὴν βουλ-γαρικὴν πλευρὰν) ὅστις, παραμονεύων, καταγγέλλει τοῖς κακούργοις τὰς κινήσεις τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ οὕτω διευκολύνει τὴν διέλευσιν τῆς μεθορίου γραμμῆς εἰς τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ προσερχομένους Βουλγάρους λησταν-τάρτας».

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΛΟΙ

«Ὡς προεμαντεύσαμεν, οὐδ' ἦτο δύσκολον ἄλλως τὸ πρᾶγμα, ἀπὸ τῆς τελευταίας διακοινώσεως Ἀβ-στερίας καὶ Ρωσίας οἱ Βούλγαροι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐμπρακτον ἐφαρμογὴν τῆς ἐρημνείας τοῦ ἀρ-θρου Γ' τῆς σκωτίας καὶ κακοηθεσάντες ἐν Μυρο-τσέγγῃ συμφωνίας. Ἀπὸ τοῦ 1904 καὶ ἐντεῦθεν οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὴν ὁπο-μονίαν καὶ τὴν ἀπάθειαν ἐξηγήθησαν κατὰ τῶν βουλγαρικῶν κακοηθειῶν, κατὰρθεσάντες δὲ διὰ συν-τόνου καὶ ἀνδροκωπίας ἀμύνης νὰ ἐκτοπίσωσι τὸν ἐκ Σοφίας δρομώμενον συρφετὸν τῶν δολοφόνων οἱ μὲν Σέρβοι σχεδὸν εἰπὲν ἐξ ὧν τῶν ἐπαρ-χιῶν τῶν Σκοπίων, οἱ δ' Ἕλληνες νὰ ἀποθηρῶ-σασιν αὐτοὺς πέραν τῶν βορείων κλιτύων τοῦ Μοριχόδου καὶ νὰ συντρίψωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ Ἀνατολ. Μακεδονίᾳ. Ἡ ἀμερόληπτος (!) ἀνάμειξις Ρωσίας καὶ Αὐστρίας ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόμισεν, διὰ ἐρη-νείαν νὰ ἀποκατασταθῇ τὰ πρᾶγματα ὡς ἦσαν πρὸ τοῦ 1903, διὰ αἱ δολοφονικαὶ συμμορίαι ἐκνρι-άρχουν ἀπανταχοῦ διὰ τὸ μηδὲνα ὑπάρχειν τὸν ἀνθιστάμενον. Καὶ αἱ φιλόδημοι ἀνάνειες ἐρ-μηνεύουσαι τὴν διάταξιν ἐκείνην εἶπον πρὸς Ἕλ-ληνας καὶ Σέρβους:

«Ἐάν ἀμυνθῆντες ἀπεκρούσατε τοὺς Βουλγάρ-ρους, μάταια ἐπράξατε. Ἡμεῖς θὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτοὺς ἐκεῖ ὅπου ἦσαν». Πρὸς δὲ τοὺς Βουλγάρους εἶπον: «Ταχύνετε τὰς ἐνεργείας σας, ὅπως ἀνα-κτῆσατε τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος. Φονεύσατε, καύ-σατε, ληστεύσατε. Οὐδένα ἔχετε νὰ φοβῆσθῃτε, διότι ἡμεῖς θὰ ἀπειλήσωμεν Σερβίαν καὶ Ἑλλάδα κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Ὅστε νὰ ματαιώσωμεν πᾶσαν ἀντενέργειάν». Καὶ οἱ Βούλγαροι τὴν φιλόδημον ταύτην ἄδειαν λαβόντες ἐπεδόθησαν μετ' ἀξιοθαυ-μάστου ζήλου. Ἐπειδόθησαν νὰ καύσωσι τὴν Νεγ-κοβάνην καὶ ἐξολοθρεύσωσι τοὺς κατοίκους καὶ ἐν μέρει τὰ κατὰρθεσάν. Ἐνέθησαν τὸ Ράκοδον καὶ διέσκαψαν τοὺς κατοίκους. Καὶ ἐξακολου-θοῦσι τὸ ἔργον ἀδιατάκτως. Παρὰ τὸ Νευροκό-πιον ἀπήγαγον ἑνα Ἑλληνα πόμπετα καὶ ἐκατὼν πρόβατα. Ἐν τῷ διαμερίσματι Γενισίων ἠρῶνεν ὡς τέσσαρας Ἕλληνας, ὧν ὁ εἰς ἐξ' Ἀγίου Ἀπο-στόλων καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τοῦ χωρίου Καρυνιόσης. Τῇ 10 τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν Σελίνου καὶ Ραχόδου (τοῦ διαμερίματος Ζίχνης) κατεσφάσαν ἐξ Ἑλλή-νων χωρικοὺς. Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀναστασίᾳ τῆς Ζί-χνης ἐκέναν δύο οἰκίας καὶ ἐφόνευσαν δύο γυ-ναῖκας καὶ δύο παῖδια, οἱ ἀνδρῶν. Ἐν τῷ διαμε-ρίσματι Δράμας ἐπέτεινε τὰς ἐνεργείας τῆς ἡ συμ-μορίας Δάφρ. καὶ δὲ ἀγγέλλεται ἀξιοπότητος ἐκ Σοφίας τῷ «Ἀνατολ. Δελτίῳ» τρεῖς νέαι συμμο-ρίαι διηλθον ἐκ Σοφίας δρομώμεναι διὰ βουλγαρικὰ σύνορα, ὅπως ἡ μὲν ἐνεργήσῃ ἐν τῷ διαμερίσματι Βελεσῶν, αἱ δὲ ἕτεραι δύο ἐν τῷ διαμερίσματι Καστορίας.

Καὶ κατὰ τῆς λαίλαπος ταύτης τῶν αἱμάτων, ἧτις ἐκ Βουλγαρίας ἀπελθὼν καὶ αὐτῆς, ἀνασθῆ-ναι μένουσιν οἱ Αἰρενταὶ καὶ Ἰσδολοῖ, ὧς ἀν-εργησάσθαι ἡκούσαν τὰς ἀπαντήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Σερβίας. Ἡ Σερβία ἐν τούτῳ ὑπερέβαλεν ἴσως τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς δεξιότητος, μετ' ἧς κατήνεγκε

— Πρὸς τὰς ἡμερησίας ἀθροιστὰς ἀπομαρτυροῦμαι

μικρὸν ἀέτωμα ἐκ πολυχρώμου λιθομίγματος

[illegible]

Ὁ θάλας ἀνέβη ναυαγιστὴν ἐν τῇ μετὰ τοῦ
μυνησίου αὐτοῦ χειμερίῳ διαμονῇ του. Ὁ θά-
λας πρῶτον, ὅτι ἡ ἀνακαταρτὴ τῆς Ἀρσινόης
μὲ πρῶτον γλυπτικὰ ἔργα προεστρατήγει τὴν
ἐκείνην εὐφροσύνην, ὥς τὴν ἀνεμυστῆσαν ἐκείνην
Παλλὰς, τὴν ἀστειόφρον ἐπὶ τοῦ θόρακος, τὴν
ἴσταν ἄλλοι μὴ χαρακτηρίζουσιν ὡς θέλουσιν
πρὸς τὸν Ἑρμῆβιν μετὰ μητρικοῦ φίλπου, ἄλλοι
ὡς ἡ ἀνεμυστῆσεν τὰ ὄνυχά ταυ θέναντων
παισμάτων, ἀνεμυστῆσεν ἐπὶ τῆς ἡγῆς, μετὰ πε-
ρισσῆς μεγαλοφρονίας. Τεπειμένην ὡσαύτως, ὅτι
ἡ ἀνακαταρτὴ τοῦ κ. Κεβζαζὶα ἐπανεστράτευσεν
τὴν χρονολογίαν τῆς ἀνεμυστῆσεως, ἀνεμυστῆσεν
κατὰ 41 περίοδον τῆν ἐκείνην τῆς τέχνης ἐν-
δομωμένων ὡσαύτων. τούτῳ τῇ γεωμετρικῇ

'Ex ἀνατολῆς ἐκείνης πρὸς ἡμᾶς «Bivista

[illegible]

Ὁ δὲ λυτρίστης πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴ συνιέναι τὴν μεταρσίβουσαν τὴν ὥσκιαν εἰς τὴν Ἱππειον ἀδύνη, τοῦ κ. Βοϊκόου, τοῦ γρηγορίου τοῦτον τέκνου τῆς ταλαιπώρης ἡμῶν Ἱππειῶς, εἰς οὗ τὴν καρδίαν ἀκριβῶς ἀπέγραψεν τὰ πρῶτα τῆς πατρίδος.

Ἐν μὲν γυναιξὶ τῆς μεγάλῃς καὶ λοχευαῖς ἦν ἄδελφός, Ἰακωβὺς γεννηθεὶς ὁ κ. Βοϊκόου, δὲν ἤλκειτο ἐν τῇ ταλαιπώρῳ γενετήρῳ καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὁρμίζουσα μὴ μεγίστων ἀνέκριναι, ἀποστῇ οὐ παρῶντας πρὸς τὴν ἡδύκρινον καὶ παντοῖα περὶ σπανισμένην κακῇ Ἱππειον, διότι οὐδὲν ὑψηλότερον καὶ ευγενέστερον τοῦ εὐωχῆς πρὸς τὴν πατρίδα.

Τὰν τεύκωνων τοῦτων τῆς, ἡγάγη τὸν τέκνον τῆς, ἔπειτα εἴπερ ποτὶ καὶ ἄλλοτε σήμερον ἀνέγκη ἡ Ἱππειὸς καὶ εὐμενὲς ὑπομένουσιν οὐ Ἱππειάταις διὰ τὸν ὑψηλότερον τοῦτον χαριστικὸν ἀδελφὸν ἀληθινὸν ἡμῶν.

γικῶν θώκων κάθηνται ἄλλοι καὶ ὄχι αὐτοί. Ο

τῆς εἰδός, διὸτε ἐπέλαβοντες τὸ καθήκον, τὸν κα-
 τὰ πρῶτον τῶν παρανόμων ὁμῶς τὸ δίκαιον εἰς
 γένος. Τὸ ἐποιοῦντων τοῦτο εἶδος τὸν ἀνθρώπου
 ἐκινῶντες ἐν Ἑλλάδι δὴ ἀποτελεῖ τὸ μῆλον μέγιστον
 τῶν πολιτευμένων. διὰ τὸ ἐκινῶντος τοῦτο εἶδος
 οὐ πρῶτον κατὰ ἐλαφρότητα. Αἰετὶ οὖν ἔχον-
 τιν οὕτω πλεῖστον τὴν πρόφασιν, ὥστε πρὸς οὐ-
 δένος διαγορεύουσι. Οἱ πλείστοι οὖν ἀλλοτρίους
 ἐκείνους ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδικίας κτημένους πλείους
 μετατρέφουσιν τὴν ἐκ τούτου δύναμιν, ὥστε πρὸς
 ἐκείνους τὴν τὸν ὁμοῖον προσήκον ἐφ' ἑαυτοῖς
 καταποθεῖν δὲ τελειοῦν καὶ παρορθῶναι ἀπὸ τῆς
 δημοσιογραφικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν ὅλῳ ἐκτελεῖσθαι
 τὸν τίτλον τοῦ ἑταίρου. Τούτων τὸν ἀνθρώπου

τὴν ἐκαστήν ἀναγκάσκει τις τὰς γυναικὰς περὶ
 πόλεις καὶ πολυαῖον ἐν γένει πραγμάτων, τὸ
 ποτὶ δὲ πλῆθος τὸ μὴ δεομένου ἐξέναν τῶν ἐκ-
 τρεφισμένων τῶν πραγμάτων ἔξεναν ἀπονομήν
 ἢ καὶ ἄγνοον διὰ τῆς ἥδης ἰσὺν καὶ ἔσχατος
 οἱ οὕτω δὲ ἐπιφανείας λεγόμενοι θορυβῆται καὶ
 συνταραχόμενοι ἐν τῷ διατεροσύνῳ συνηρημένοι.
 Οὕτω δὲ καταρθεῖται καὶ ἀποκρίσθαι πνεύσε μὴ
 καὶ ἔξεν βροδοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ πλάνῃ τοῦ πολλοῦ
 πλῆθους ὁρρομένων, ἀλλὰ παραγνοῦν πόθος
 ποτὶ εἶναι ἡγαπημένοι καὶ αἱ ἐκπνευστικὴν
 λαμβάνουσιν δὲ ὅτι, εἰσιτι διὰ τὴν ἀκρίβειαν
 καὶ ἰσχυρότητα ἐπὶ τὰς παραβλαπτικὰς ἀδείας τῶν
 ἐπιφανῶν τούτων. Τούτων τὸν ἀνθρώπου ἀνομή-
 μιν ἀπὸ ἐξομολόγησιν τὰ κτήνηματα, διὰ τοῦ σπου-
 δίου μεταστροφόμεται, διὰ ἀπὸ τῶν ἐν σπουδῇ
 προλαβόμενοι οἱ δὲ αἶνα καὶ αἶνα (ἀκριβοῦς οἱ
 τὸν θόρον ποιοῦντες), διὰ ἀπλοῦνται μετὰ
 πᾶσι καὶ διὰ τὴν ἐκπνευστικὴν ἀκρίβειαν.

*
* *

ἔξαιρέσει τὸν 1906. * Ἦτοι εἰσπραχθῆναι κατὰ τὴν
 1906 μισθομνηστία ἐπὶ ἑξατόν δραχ. 269.618.
 Τέλι εἰσπραχθῆναι κατὰ τὸν δέσμευον ταμηνίαν
 τὸν 1907 εἰσπραχθῆναι 10.486.515 δραχ. ἐνθα
 κατὰ τὴν τὸν 1906 ἔξαιρον εἰσπραχθῆναι 10.784.660
 καὶ ὅλων τὴν α' ἔξαιριν τὸν 1907 εἰσπραχθῆναι
 ὡς 20.410.770 δραχ., κατὰ δὲ τὴν τὸν
 1906 20.211.637 δραχ.
 Ἡ ἔξαιρις μισθομνηστῶν καταρθίσαντα τὸ ἐ
 ἔξαι ἀπολογισμῶ. Ἐξήρασαν τὴν ἔξαιριν
 τὸν 1907 μισθομνηστία δραχ. 44.515.528
 ἐνθα κατὰ τὴν τὸν 1906 ἔξαιρον ἔξαρχῃ μισθομνηστῶν
 ἀδείας δραχ. 51.592.193 ἥτοι περισσώτερα
 7.035.664 δραχ.

Ἐξοχώτατε.

Μετὰ συντομῆς καρδίας καὶ ψυχῆς καταβύθους θιά
 δομεν οἱ Ἀνατολικοὶ Ρωμῆας καὶ Βουλγαρίας ἐν τῇ
 Ἐλλάδι πορεύσθαι· αὐτοὶ φησὶν δεινοπαύματα τῶν ἐν Ἱ-
 τάλᾳ σπουσιότητων ἀσπαστῶν ἡμῶν.

«Ὅτινα ἡμεῖς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλήσιν· τῆς βουλγαρικῆς
 βαρβαρότητος καὶ διωγμῶν ὡς ἐκ τούτων ὅσον ὀφείδι ἄλλο
 ἢ ἀσπασθῆναι τοῦ μεγάλου τῆς ἰταλικῆς ἐν ἡμετέροις
 ἐλπίμα θύματος ἀκαταγέστον ἐκκλήσιν· τῶν ὁσίων
 τῆς γῆς, ἐδωκόσημι πρότερον καθόντες μὲν καὶ ποιεῖν

—

[illegible]

ὅτι τὴν τοιαύτην πλῆθον καὶ μὲ ὀνομαζομένη ἐβρῶν
 μετὰ ταύτα κεκοιμημένων ἐβρῶν τῆς μεταφωρίτης
 ἦ καὶ τὸ νεότερον ἐστὶν ὁμαζωγῶν διότι
 ἡ καὶ ἀπεδείχθη ἐν Ἀπὸκάλυψι πλ. 642 καὶ
 664 καὶ οὕτω ὁμαζωγῶν οὗτε ἐναντίως τῆς
 ἀποστολῆς ὑπερὶ ποσὶν, καὶ ἄλλ' ὅπως ἐξήλθε
 ἐν ἱστορικῶν καὶ ἀρχαίων ἐν τοῖς ἐπιχειρηματίαις
 ἐν ἐπιδόκειν καὶ ἐφάρθη αὐτῆς. Καὶ πρὸς τὴν
 ἱστορικὴν ἐξερμηνείαν καὶ γινώσκ. Καὶ πρὸς τὴν
 ἱστορίαν δύναμις ἱεροσύνης καὶ εἶπω διὰ δὲ συν-
 τακτικῶν οὐλομένων τῶν ἑλλαν. νεωτέρων αὐτῆς ἐ-
 ἴτων. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πρακτικὴν χρῆσιν
 συνεισδόντες καὶ πρὸς πολλὰν εἶσαν χρῆσι-
 μὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατὰ τοὺς ἀποστόλους
 Ἀ. Ἀντων. Πομ. Β' 195 καὶ. 1' 203 καὶ. Ε' 216,
 217 καὶ Ἀπὸκάλυψις 664 καὶ καὶ ἀποστ. σ. 15).
 ἀνελ. 18 γράζει εἰναι γελῶσι συγκρατῆται καὶ
 ῥαζὶον πολιτικῶν καὶ ὑποστηρίζοντες ἐνίοτε ἐν
 ἱστορίᾳ περὶ τῆς νεολογίας γλώσσας τοῖς ἑλλαν-
 γίστοις, καὶ τῇ ἡἡ καὶ γομαζομένη γλώσσᾳ τῶν
 ἑλλαν. ἑλλαν. εἰναι ἐγγύτην κατασκευαστικῶν
 οὐσιαστικῶν ἀπὸ τῆς τότε λαλομένης σοφιστικῆς
 καὶ νεολογίας γομαζομένη ἀπὸ τῆς νυν λαλου-

139 εἰς τὴν ἀποστείαν τούτου παρὰ τὴν ἑλ-
ληνικήν Α' 111α περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ. Τὸ ἐν-
δυνάμει καὶ ἑμὲν· ἀλλ' ὅμως οὐδὲποτε εἰς
τὴν γραμματικὴν γλῶσσαν τὰν ἀρχαίων ἑλ-
λιν ἢ νεανικῶν κατασκευάζονται, καὶ εἰ ἐπιβ-
λῇ τῆς λαλομένης κλπ. ἢ νεωτέρας γλώσσας τῶν
λαλομένων· οὐκ. Ἐγὼ ἄλλως εἶπον εἰς τὴν
ἐν τῶν ἀρχαίων ὑπάρχον διαφορά τῆς γραμματικῆς
τῆς γλώσσας τῆς συνήθους καὶ εἰς τὴν προ-
λέγειν καὶ θύβον ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέρων
ἐφ' ἡμετέραν καὶ γὰρ τὴν (Ἀπαντ. σ. 473)
καὶ τὴν ὅμως πάντα ταῦτα ἀντιπαρῶνται ἀν-
τιπρὸς αὐτὴν δὲ οὐδὲν καὶ καὶ δὲ εἶπον.
ἐνταῦθα παρατηρεῖται τὴν παραφθοράν τοῦ γράμματος
τὸ ἵστανον διότι τὸ ἑλληνικὸν ἐκεί οὐδὲν ἄλλο
αἰεὶν ἢ ἑλληνιστὴν λαλεῖν, ὅπερ, ὡς εἶρη, καί
ἐπὶ τὸν εἶναι δύναται νὰ διατείνεται πρὸς ἑλ-
λιν τῆς ἑλλην. αὐτοῦ γλώσσας, καὶ καὶ πρὸς
τοὺς πρὸς τῆς Γαλλικῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ ὁμοί-
ον ἔχειν ἐκείνους Α' Ἀλκιβιάδης ἐπὶ πᾶσι τὰν ὁμοί-
ων αὐτοῦ ὅπως καὶ ὁμοίον πάντες ἡμεῖς πρὸς
διδασκαλίαν ἡμῶν (πρὸς). Ἀλκιβιάδης Α' 106α
Ἀπαντ. σ. 475 κῆς].

ἡ φιλοσοφία καὶ τῇ, ἀλλ' ἦγνοις καθ' ὅσον
ἀνὰ τὴν νέαν 'Ελληνικὴν περὶ τοῦ * Quin-
till καταφέρουν ἐνταυτοῖς ποταρίδας (!) τὴν πραγ-
ματικὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς κατεχόμεναις τῶν Ἀμερικαν-
ῶν Unterriehsbureau kommissionberichte
τῇ δὲ τοῦ K. Foy συνῆψε τελείως. Καὶ ὅμως
ἀπὸ τὴν ἀπολογιστικὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἡγνότητα
τῆς νέας 'Ελληνικῆς οὐτοὶ καὶ ἀπο, ὅσον ὁ K. Foy.
ἤμεται ἡ περὶ αὐτὴν τοῦ K. Krumb δικαιοσύνη,
ἡ δὲ αὐτοῦ μεροληψία καὶ ἀδικία.

Ἐν τῇ Wochenschrift für kl. Philologie
1903 S. 919-123 εἶπα δὲ τὸν * K. Krumb ἐξ-
ἡγνότητα τοῦ ζήτημα, τοῦτο ὅχι ἀπὸ ἐπιστημὴν ἀν-
τιλή, ἀλλ' ἀπὸ ῥήτορ καὶ διακρίσεως, τοῦτο δ' ἔ-
μεται καὶ ἀ συμβολαὶ μεταφορὰ καὶ εἰκόνες καὶ
τῇ δὲ ἀποφορὰ ταῦτα ὅμως ἀνέκει καὶ ἡ ἐν σελ.
152-3 ῥητορικὴ * Ὁ Χαλδῶν, λέγει, θέλει ἀν-
ταποθεῖ καὶ εἶναι ὁμοῖος τοῖς ἀνταποθεῖν ἄλλοις τῇ
ἐν βιβλίῳ τοῦ Ρουλό καὶ τοῦ Βερναρδότι, ἀπὴν παρ-
αγορὴν πολλὰ εὐστοχα. * Διναταὶ τὴν ἐν ποσότητι
ὑπὲρ τῆς σημαντικῆς καθαρωσύνης ὁμοιότητος θεῶν
ἀποφαιρμα. * Ὅστε κατὰ τὸν K. Κρουμπ, τὸ
ἐν βιβλίῳ τοῦ Ρουλό καὶ Βερναρδότι παρὰ πολλὰ
τὰ εὐστοχα (*) καὶ ἐν ἀντρέθησαν ταῦτα

πῶς ἐμὸν καὶ τὸ πᾶν τοιοῦτο καὶ ἐν ταῖς λεπτομερεσίαις ἔσται; Καὶ μόνον διὰ παντοίων συμπεριφορῶν δύναται τις δι' ἀναγέρσεως τῆς διαφυγῆς τοῦ κ. Κρουσῆ; Λοιπὸν εἶχε δίκαιον ὁ Σενόφιλος λέγων ὅτι: πάντα μὲν ἄρα ἄνθρωποι, οὐτὰ ἀποδοθῆναι ἔσθ'.

Ἐν τῇ 96 συντάξει τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους μετὰ τῶν Ἀρξάνων, τῶν ἀνατολικῶν Ἀρμενίων, τῶν Τούρκων, τῶν Σέρων καὶ ἄλλων τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἔν ἐν δελ. 61 μετὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν Ρωσίᾳ εἶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἐπίσης ἐπεφύρα ἀναγνωρίσκειμεν μετρίων τοῦ πολλῆς παραγῶν ὁρίωντος γεγονότος διὰ ἀπὸ πικρῶς χρόνῳ (I), ὁ Ἑβραϊστικῆς κόμης, αἱ πρὸς τοὺς πολιτῆρας χωρίεσσιν ἐπὶ ὁρέας ἀντιθέσας εἰς Γερμανορωμαϊκῶν καὶ, καθολικῶν καὶ διακωμωρούμενους, καὶ εἰς Ἑλλήνας, Σλαβῶν, οὐροβόλους, καὶ ἐξομῆσις ἐκπαθρῶν ὡς τοῦτον, πόσον ἄρ. προδρὰ τοῦ Ἑλ-ληνο-ελακινῶν ἥτοι κλίσει πρὸς τὴν ἰακιν καὶ πρὸς Ἀνατολὴν στοιχεῖα ὄντωντοῦτος ἐπὶ δὲ βῆθ' ἐπὶ τῆς ψυχῇ: τὸν λαὸν ὡς τοῦτον. Ἀπὸ ἐκείν' ἡ γενεὴ ἀπὸ... .. Μαγνητοῦ καὶ φρονιτοῦτος ἀδίκως, κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν ἔθονος δὲ φῶντος, φρονῶν, καὶ ἐπινοήσας οὐδ' αὐτὸς ὁ ἐχθιστος ἦσαν. Ἀπὸς, διὰ τὴν γλῶσσαν ἡμῶν, ἡ γοαρῶσις καὶ ἡ τῆς συνθέσεως, ὅλιγον καθόλου ἐξελθούσης (ιδεῖ ἀνωτ. σ.21 καὶ σ.22) καὶ τοῦτον ἐκεῖ ἐν δημοτικῇ τινε δόξῃ ἐξομῆσις καὶ τοῦλιν κατὰ τὴν βροχέτιαν ἐξελθούσης πρὸς ἄλλας γλῶσσας, τοῦτο δὲ εἶναι προφανὸς αἰτία ὅτι ἀντικεινται τῇ Ἑλληνικῇ, οὐδ' ὅς τις καὶ ἀπορρῶν

των διαφόρων, να απαντήσει λόγω πό-
σης διαφόρων λαών τούτους της "Ασίας" και "Αφρικής" και να γράψουν οι ίδιοι από παλαιού
πρόσωπα (1) από τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό, εν αυτοί
οι οποίοι εκκλιέμενοι και αντίθετοι. Τούτοι
δεν είναι πλέον επιστημονικά πράγματα, αλλά αφο-
ρούν θέματα προς το Ελληνικό έθνος. Έναν δε
Κροάτη, έθνομιστή και αντισυνταγματικό, παρα-
θέτουμε, εν Γερμανική και ανθρώπινη μέγα έχουσαν, την
Γερμανική πολιτική θέμια καίτοι, αν δόξαι έσπου-
δι να συζητή τοποθετη σφαιρικά, τον άδαν συμ-
πέρασμα εις ταράζον άλλων πολιτικών ή θρησκευ-
τικών. Έπειτα περατοποιεί εναν έγκυτον έτι-
ποιν να ερευνήσει τριπλά τεχνικά κρίσεις περί
εθνικού γινός εις τούτον μεγαλυνομένη και τάχα
προβλεπόμενα προεκτάρον.

Ένεα, 88 έτη η άρχη της Μπαλκανικής
της Λατινική γλώσσας και όπου παρήγα-
γόσαν όποτε κατά την ιδίαν αυτού έμφανισ-
μωσιν όποτε Γαλλικός είναι, έπειτα δε προ-
ήλθε η προσθήκη της έλληνικης παρατηρή-
σεως μόνον τους Έλληνες έθνομιστές να εκ-
πληρώσουν δοσάδες εις τούτους σφοδρώσεις της
γλώσσας επί το Ίσραηλινισμός. Αλλά ήμεν
έπαινον πάντα εις την δοχάν γλώσσαν, άφου
όχι άνωτέρω έδείχθη (σελ. 19-20) μέγα πλήθος
μην σπάνον και λέξων μεταγγραφέως έπειτα
ήμεν εφάπαξ επανέλαβον, οι γλωσσολό-
γοι, οτις, δεν είναι από δοχίαν όσταν έμ-
πει; κατά την τριπλή της Μπαλκανικής ή

πάντα ἐρχόμεθα ἀπόστολοι, ἀλλ' ὅμως τὸ ἔκκληρον, ἔθνος κατακρίνεται ὅπως καὶ ταῦτα ἐν ἀκαθάρτη καὶ παγνηρικῇ (?! λόγος καὶ ὅτι) ἀνδρὶ διατετιμένον ὅτι εἶναι φιλέλληνα, ἡμεῖς φανίσταται, οἱ φόβοι αὐτοῦ εἰσι μέλλον πιστεύουσιν.

Ἐν σελ. 132 διαμυθροῦνται τὰ ἀπειθήσαντα πρὸς διαταγὰς τὸν ἀνέκδοτον χαρακτήρα καὶ τὰς ἱστορίας προέχουσιν τὸν Ἑλλήνων ὅτι καὶ νῦν... τοὺς πούτους λυπηροὺς ἐμμελίζονται ἡ ἀπερηγορητὴ ἐργασματικὴ, διδάσκαλος καὶ τῆς ἀσκήσεως ἀκατάστατος πρὸς τὴν ἐλευθέρουσαν ἀναγκαστικὴν τὴν ἀποβόρμον, ὁμιλοῦμεν. Πρὸ ἐκ ἀρχῇ τοῦδε πᾶν ἀνέκδοτον οὐδὲ ἀπορρίπτει τὸ πρὸς προσηλικὴν καὶ ἀλλοτρίαν καταστάσεως τοῦτο, δὲ εἶναι πανταχῶς ἀκόσμος, μέλει ἐκαστος, ἀρετὴ μένειν, νὰ ἀναμνησθῇ τὰ θεομυστήρια καὶ μὴν ὁμοιωτὴ δόξαται.

Ὅμοιος, προσήλικος καὶ πανταπᾶν ἀδικία εἶναι καὶ τὰ ἐν πρ. 197 λεγόμενα, εἰς τὸν «Ἐδικόν ποτε» Ἑλληνα διδάσκαλον ἢ καθηγητὴς τοῦ γυναικείου εἰς τοὺς φιλομαθεῖς τρυφῶντας αὐτοὺς τὸ θεῖον νὰ περιεργασθῇ πλατύνει τὴν πόλιν, ἀκούει, οὐκ ὀκνῶν, κινῶμεν, ὡς, φησὶν, φυσικὸν τὸ φαινόμενον περὶ τὸν αἶμα; Φαροῦμαι μυστικὸν τοῦτο ἐν εἰ- ναι ἀνέκδοτον ἐν τῇ Ἑλλάδι σχολεία, καὶ μυστικὸν τὸ πλατύνει διδάσκαλος αὐτοῦ οἱ ἴδιοι προβλήματι εἰς αὐτοὺς ἀποκρίνεται τὸν ὅτι καὶ ἑκαστος ὅτι ἀποκρίνεται εἰς φυγὴν»

(ἔπεται συνέχεια)

και πεντακοσίας δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀποσπασθέντων ἰταλῶν αἰσιν-
μοπαθῶν πολλαπλάσιους ἐκείνους, διερρηγμένους οὕτω τὴν
ἀδύνατον ἐννομοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸ εὐγενὲς καὶ ἐπαινετὸν
ἰταλικὸν ἔθνος, ἀπὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιγράφοις
τῆς Ἑλλάδος ἐπεδείχθη καὶ ἐπιδεικνύει ἐλλειπὴν πρὸς αὐτὴν
συμπαθεῖαν καὶ ἀγάπην.

Ἐν ἀνάσσει τῶν ἐπὶ τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἑλ-
λάδος περιπαθόντων εἰκοσαεξαχθίων προσφύγων, ἐπιδείκνεται
ἡμῶν, ἔσχατον τὸ περιουσιολογικὸν τῶν 2,500 δραχ.
καὶ ἐκφοβήσαντες ταυτοχρόνως τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς ἡμῶν ὑ-
πὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος διατελούμεν ἐν-
σφύτως τῆς ἡμετέρας ἔσχατης ταπεινῆς θεράποντος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Προσφύγων.

Δημ. Κουμαριανός
Κωνστ. Σταυρίδης
Γεώρ. Παπαλάμπρου

Ὁ κ. Ἐπιτετραμμένος ἠρησὴν τὴν παραδόξην τὰ
χρήματα ἔνεκα τῆς ἀποφάσεως τῆς ἰταλικῆς κυβερ-
νήσεως νὰ μὴ δεχθῇ ὑπὲρ τῶν αἰσινμοπαθῶν ἐκεί-
νων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ παρεκάλει αὐ-
τὸν νὰ ποιῇ τὴν ἐξαιρέσιν δι' ἕνα μὴ προσεχό-
μενον ἐκ ἐξέτης κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅντα βοήθημα
ἀδελφῶν πρὸς ἀδελφούς, θυμάτων πρὸς θύματα.
Ὁ κ. Ματζώνης ὑποσχέθη νὰ γράψῃ πρὸς τὴν
κυβερνήσιν του καὶ ἂν λάβῃ τὴν συναίνεσιν τῆς
θα δεχθῇ τὰ χρήματα.

ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ οἱ γάμοι τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου
τὰ τελεσθῶν ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου. Ἡ
γεννησομένη εἰς τὸ πρίγκιπον ζεύγος δεξιῶς ἐ-
στὶ μεγαλοπρεπεστάτη, ἂν κρίνωμεν ἐκ τῶν γινο-
μένων παρασκευῶν. Ὁ σιγατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ
ναυτικῶν θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ
προσφιλοῦς ἡγεμονόπουδος, ὅστις ἐδόξασε τὴν ἐλ-
ληνικὴν φιλοπατίαν ἐν Κρήτῃ.

Ο ΛΑΟΣ τῆς Σπάρτης ἐδρίσκειται ἐν ἀναστα-
τώσει, διότι τὸ δίκαιον αὐτοῦ αἶτημα περὶ κατα-
σκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς συνενούσης τὴν
Τριπολιν μετὰ τῆς εὐφόρου πεδιάδος τοῦ Ἐυρώτα
δὲν εἰσέτι εἰσὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Συμ-
βούλια συγκροτοῦνται καὶ συλλήνηται γίνονται ἐν
τῇ μεγαλειότητι πόλει, πιστεύομεν δὲ, ὅτι ἐπὶ τέ-
λους ἡ κυβερνῶσα θὰ προῃεῖ εἰς τὴν μεγάλην μέν,
ἀλλ' ἀναγκαιοτάτην καὶ ὠφελιμοτάτην θυσίαν ὑπὲρ
ἔργου ἀπαρατήτου καὶ ὑπὸ πλείους καὶ μεγίστης
ἐπόψεως χρησιμοποιοῦν.

ΚΑΤ' εἰδήσεις ἐκ Κερκύρας, σαφδαῖαι βορραὶ
ἐπὶ τὴν νῆσον ἐδερκενικώταται διὰ τὴν
ἐλασποραγωγίαν, ἣ ὅποια ἐκινδύνευε νὰ κατα-
στρεφθῇ ἐξ ἐλκλήρων ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ Μαῖου δι-
αρκείας ἀνομβρίας.

Ἡ ἐφετηνὴ ἐλασποραγωγίαν τῆς νήσου θὰ εἶναι
ἐντάκτως πλουσία, ὅποιοιζομένη εἰς πλεόν τῶν
300,000 βορέων.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ ἔβρεξεν, ἀπὸ τῆς παρ-
ελθούσης δὲ δευτέρας ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος εἰ-
ναι συννεφώδης καὶ πολλοῦ τοῦ ἀναμενόμενου ὅ-
που ἐπὶ τῆς τῆς διανοῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΑ τῶν δύο ἰδρυμάτων, αἵτινα ἡ πρωταετία
καὶ ἡ σύγκλητος τοῦ πανεπιστημίου ἀπεφάσαν
νὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν, οὐσιαστικὴ καὶ λέσχης
τῶν φοιτητῶν πολλὰ τὰ ἀγαθὰ προσδοκώμεν. Συν-
αδελφωτικὸν πρῶτον τῶν ἐκ περὶ τῆς ἑλληνικῆς
σπουδαστῶν, ἡμέρων εἰς καὶ πνευματικὴν ἀ-
νάπτυξιν θεμελιωδότεραν. Διὰ τοῦτο ἀπαξ γινόμενα
τὰ ἰδρυτάτα ταῦτα πρέπει νὰ θεμελιωθῶσιν ἐπὶ στε-
ρεῶν βάσεων καὶ ὑποστηρίχθωσιν πάσῃ δυνάμει.

ΜΕΤ' ἰσχυρῆς ἐπιτυχίας διεξήχθησαν καὶ τὰ ἀγω-
νίσματα τῆς τρίτης ἡμέρας τῶν τακτικῶν φθινοπο-
ρινῶν ἀγώνων, ἥτις ἦτο ἡ παρελθούσα Κυριακή.
Μεγά ἐνδιαφέρον διήγειραν τῶν θεατῶν, ὡς πάν-
τοτε, τὰ ἀγωνίσματα τοῦ δρόμου, τὸ μέγιστον δὲ
ἦ τὸ πρῶτον ἐφέτος εἰσαχθεῖσα σκυταλοδρομία, ἐξ
ἧς δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαί-
οις τελούμενον ἀγώνισμα τῆς λαμπαδοδρομίας. Τε-
λεῖται δὲ ἡ σκυταλοδρομία οὕτως: τοποθετοῦνται
δύο ἢ καὶ τρεῖς ἢ καὶ πλείους ὁμοῦς ἀναλόγως
τῶν ἀνταγωνιζομένων ὁμάδων ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς
ἀφίσεως, εἰς ἀπόστασιν δὲ 150 ἢ καὶ διακοσίων
μέτρων τοποθετοῦνται ἄλλοι τόσοι ἀθληταὶ τῶν ἀν-
ταγωνιζομένων ὁμάδων καὶ εἰς ἐκείνους ἀνίστασιν
ἄλλοι ἀθληταὶ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τοῦ τέλους.
Τοῦ συνθήματος διδομένου οἱ ἐπὶ τῆς πρώτης ἀ-
φίσεως ἰσχυροὶ κρατοῦντες οὐδὲν (σκυτάλην)
τρέχουσιν δλοταχέως πρὸς τὴν δευτέραν ἀφίεσιν
ὅπου ἀναμένοντες οἱ συναγωνισταὶ ἐκείνου ἀρπά-
ζουσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ ἀρχίζουσι τρέχοντες
πρὸς τὴν τρίτην ἀφίεσιν καὶ οὕτω μέχρι τοῦ τέ-
λους. Ἡ δὲ ὁμάς, ἥς ὁ ἀθλητὴς τῆς τελευταίας ἀ-
φίσεως ἐφθάσε πρῶτος εἰς τὸ τέλος ἀνακηρύσσ-
εται νικήτρια. Νικήτρια δὲ ἐφέτος ἀνεδείχθη ἡ ὁ-
μάς τοῦ ἑθνικοῦ γυμναστικοῦ συλλόγου. Εἰς τὰ ἀ-
γωνίσματα τῆς τελευταίας ἡμέρας παρενέβη πολλὴ
πλείοτερος κόσμος, παρόντων πλὴν τῶν πριγκί-
πων Ἀνδρόν καὶ Ἀλβέρ, ἡ πριγκίπισσα Σοφία,
ὁ Διάδοχος, ὅστις καὶ ἀπένευε τὰ βραβεῖα, ὁ
πρίγκιψ Γεώργιος τοῦ Διαδόχου υἱὸς καὶ ὁ πρίν-
κιψ Χριστόφορος.

Παρόντων εἶναι καὶ εὐελπιστικώτατον τὸ θέαμα
τῆς νεολαίας φιλοτιμίας ἐνός τῶν τῶν σώματα καὶ
παρασκευαζούσης γενεᾶς ἀμειψόμενης πρὸς τὸν φν-
λετικὸν καὶ κοινωνικὸν ἀγῶνα τοῦ βίου.

ΚΑΤΟΠΙΝ ἀποφάσεως τῶν μελῶν τοῦ φιλολο-
γικοῦ συλλόγου «Παρνασσός», ὁ πρόεδρος αὐτοῦ
κ. Τιμ. Ἀργυρόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρίν-
κιπα Γεώργιον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Σύλλογος «Παρνασσός» ἐν πρώτῃ ἐφετηνῇ συν-
εδρίασει αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τῆς εὐτυχῆς
μνηστείας τῆς θυγατρὸς Ὑψηλότητος, μέλους αὐ-
τοῦ σεπτοῦ, πέμψει Ὑψηλότητι πριγκίπισσα Μαρία
καὶ θυγατρίαν Ὑψηλότητος δλομήτους καὶ ἐγκαρδίους
εὐχὰς, ἐξελέξατο δὲ δημοθυμῶς μέλος ἐκείνου αὐ-
τοῦ Α. Ὑπρίγκιπα Ρολάνδον Βοναπάρτην.

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐλήφθη ἡ ἐξῆς ἀ-
πάντησις.

«Σύλλογος «Παρνασσός» Ἀθήνας
Ἐγκαρδίους εὐχαριστίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΑΡΙΑ

Συγχρόνως μετὰ τὸ πρὸς τὸν πρίγκιπα Γεώργιον
συγχαρητήριον τηλεγράφημα, ὁ κ. Τ. Ἀργυρόπου-
λος ἀπερρίθη πρὸς τὸν πρίγκιπα Ρολάνδον Βονα-
πάρτην τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ἀγγέλλων εἰς αὐτὸν
τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἐπιμίου μέλους τοῦ συλ-
λόγου.

«Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσός» ἐν τῇ
πρώτῃ αὐτοῦ ἐκτίσῃ συνεδρίασει δημοφύως ἐξε-
λέξεν Ὑμῖν «Ὑψηλότητα, τὸν σοφὸν ἐπιστή-
μονα, ἐπιμίου αὐτοῦ μέλος».

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁ πρίγκιψ Βοναπάρ-
της ἀπάντησεν ὡς ἐξῆς:

«Διὰν ὑπερβάνον διὰ τὴν τιμητικὴν διάκρισιν,
τὴν ὁποῖαν ὁ σύλλογος «Παρνασσός» μοι ἀπένευε,
θεοφῶ ἐκινεῖται ἐν τῇ ἐκτίσῃ, ὅτι λογίζομαι μετὰ τῶν
μελῶν του, καὶ ὡς παρακαλῶ θερμῶς, νὰ δια-
εξίστηται πρὸς τὸν Σύλλογον τὰς θερμότητας μου
εὐχαριστίας.

ΡΟΛΑΝΔΟΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ»

ΟΙ διὰ τοῦ ἀποσπασθέντος «Θεσσαλονίκη» κατα-
φθάσαντες εἰς Βόλον πρόσφυγες ἀνέρχονται εἰς
420, ἐξ ὧν οἱ 340 καταγόμηναι ἐκ τοῦ χωρίου
Τὰς Τεπε καὶ οἱ 80 ἄλλοι ἐκ τοῦ χωρίου Κόκκινη
καὶ τῶν περικύκλων τῆς ἐπαρχίας Στενιμάχου.

Οἱ ἀφικνέμενοι ἔφερον μεθ' ἐαυτῶν τοὺς ἱερεῖς,
ἀπαντα σχεδὸν τὰ ἐπιπλά των, τὰ γεωργικὰ των
ἐργαλεῖα, 200 ἀροτριῶντα, 60 ἵππους καὶ 80
κάρα.

Ἐν ὁδῷ αὐτοῦ τοῦ χωρίου Τσιφλικαίου τοῦ κ.
Ροντήρη κείμενον παρὰ τὸν Δομοκὸν ἀντὶ 140,000,
δπον καὶ θὰ ἐγκατασταθῶσιν.

Πλὴν δὲ τοῦτον ἀφίχθησαν εἰς Πειραιᾶ κατὰ
τὸ ἐκτενέστατον ἐνθήμερον ἔτεροι 120 πρόσφυγες ἐκ
τῶν μερῶν τῆς Βάρης. Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ
κατεβόδου εἰς Πειραιᾶ παρέλαβεν αὐτοὺς καὶ ἐ-
τοποθέτησε καταλήλως.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν εἰκοσαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου
εἰσπράχθησαν ὑπὸ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς εἰς
τραπεζογραμμάτια δραχ. 1,592,833.05 καὶ εἰς
χρυσὸν 179,636.95. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς εἰ-
σπράξεις τοῦ ἀντιστοίχου διαστήματος τοῦ παρελθόν-
τος ἔτους προκύπτει ἐπὶ πλείονος διαφορὰ εἰς τραπεζο-
γραμμάτια μὲν 32,890.05 εἰς χρυσὸν δὲ 4,007.40.

ΕΞΕΛΟΘΗ τὸ δὸν τεῦχος (15 ὀβρίων) τῆς
«Μελίτης» τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου
πρὸς διδόσιν ἀντὶ τῶν βιβλίων. Περιεχόμενα αὐ-
τοῦ: Ἡ πρόγνῳσις τοῦ καιροῦ, ὑπὸ Δ. Αἰγινίου.
Διανοητικὴ ἔργασις καθ' ὅσον, ὑπὸ Α. Κουρτί-
δου. Συνέχεια τῶν ἀπομνημονευμάτων Συγγροῦ.
ἡ τέχνη τῆς συνδιαλέξεως, τὰ λάχανα, ἡ φωνὴ τοῦ
Γαριβάλδου, Χρονικά, Ἔνα περιοδικά, Νέα βι-
βλία κ.λ.π.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκατάστημα ἐν Πειραιῇ.
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1886
ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905
ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2,500,000 Δ.

Τμήμα Τραπεζικόν. Συνάλλαγμα. — Ἐκδύσει ἐπιταγῶν (τοῖς).
— Πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ. — Εἰσπραξεις. — Δάνεια ἐπὶ ἐνέχυρῳ
Χρυσῶν. — Προξενήσεις. — Καταθέσεις. — Φόλας τί-
μων καὶ τιμολογίων.
Τμήμα Ταμειευτικόν. Ταμειευτήριον 4 ο/ο. — Μηνιαία κατα-
θέσεις ἀνατοκιστικαί.
Τμήμα Χρηματοποιικόν. — Ἀγοραπωλησίαι χρυσῶν. —
Χρηματιστικὰ ἐντολὰ.
Τμήμα ἑμπορικόν. — Προμήθειαι ἐμπορευμάτων. — Ἀντιπρο-
σωπεῖαι οἰκον. — Πληροφορίαι ἐμπορικαί. — Δέρματα κατεργα-
σμένα βυρσοδεμένον Μοσχάτων.
Γενικὸν Παρασκεύασμα. — Ἐν Ἑλλάδι τῆς Γαλλικῆς Ἀφρι-
κτικῆς Ἑταιρίας κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ζωῆς ὁ «Φοῖνις»

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3 1/2 ο/ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο/ο » » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1/4 ο/ο » » μετὰ ἑξ μῆνας
4 1/2 ο/ο » » μετὰ ἑν ἔτος
5 ο/ο » » μετὰ δύο ἔτη
5 1/2 ο/ο » » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλεόν

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1 1/2 ο/ο ὀλίγωτερον.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1907

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	Δρ.	30 Σεπτεμβρίου 1907	31 Δεκεμβρίου 1906
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἰσχυρὰ καὶ ὑποδραχμὰ	Δρ.	4,416,939.21	3,999,999.99
Εἰς μετὰ τρεῖς μῆνας	»	252,105.—	2,910,000.—
Εἰς μετὰ ἑξ μῆνας	»	1,917,529.—	1,917,529.—
Εἰς μετὰ ἑν ἔτος	»	39,551,657.42	39,551,657.42
Προὶν ἐκδοθ. ἔδων. Δανείων εἰς χρυσὸν Ἑλλ. Σιδηροδ. 4 ο/ο 1902	»	8,837,454.25	9,417,529.—
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβερνήσιν ἐπ' ἀναγρ. κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων.	»	64,778,575.42	64,778,575.42
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρῳ ἑμπορευμάτων	»	10,500,000.—	10,500,000.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	52,734,780.60	52,734,780.60
Δάνεια εἰς ὄψεως, ἡμετέρας, καὶ λοιποὶ ὁμοῦ προῖκα	»	777,112.45	777,112.45
Καταθέσεις ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	2,810,666.66	2,810,666.66
Καταθέσεις ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	24,469,864.70	25,469,864.70
Καταθέσεις ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	3,131,184.33	3,131,184.33
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνέχυρῳ χρηματιζομένων	»	18,362,446.38	18,362,446.38
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρῳ ἑμπορευμάτων	»	5,431,587.38	5,431,587.38
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	68,919,282.06	68,919,282.06
Δάνεια εἰς ὄψεως, ἡμετέρας, καὶ λοιποὶ ὁμοῦ προῖκα	»	46,234,148.55	46,234,148.55
Καταθέσεις ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	13,835,738.30	13,835,738.30
Καταθέσεις ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	5,153,373.71	5,153,373.71
Καταθέσεις ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	4,928,757.—	4,928,757.—
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζὴν Κρήτης	»	1,500,000.—	1,500,000.—
Ομολογία λαγ. δανείων Ἑλλ. Τρα. τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο (εἰς τρ. γρ.)	»	1,489,977.50	1,489,977.50
Τοκομερίδια ἐν γένει	»	8,453,440.82	8,453,440.82
Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήμα. α. ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	»	2,953,678.08	2,953,678.08
Ἀπαιτήσεις ἐπιστολαί	»	1,574,296.28	1,574,296.28
Ἔδρα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)	»	3,658,600.23	3,658,600.23
Διαφορὰ λογαριασμοῦ	»	5,445,303.56	5,445,303.56
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἑξωτερικῷ	»	1,361,920.—	1,361,920.—
Διενθ. Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ (ἰσχυρὰ ὑπὲρ. Ἑθνικοῦ δανείου εἰς χρυσὸν)	»	880,000.—	880,000.—
Δοξαρισμοὶ ἐκπορῶν συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων.	»	250,000.—	250,000.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας	»	535,588.71	535,588.71
Προμήθεια τροπ. λαχισοφύρου δοκίου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)	»	400,154,013.50	393,512,300.66
Διαφορὰ.	»	535,588.71	535,588.71

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρ.	20,000,000.—	20,000,000.—
Αποθεματικὸν Κεφάλαιον	»	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:			
1. διὰ λόγων τῆς Κυβερνήσεως	Δρ.	64,778,575.42	64,778,575.42
Π. » » Τραπεζῆς	»	64,733,780.76	64,733,780.76
Κεραμικὰ γραμμάτια δίδραγμα καὶ μονόδραγμα	»	10,500,000.—	10,500,000.—
Καταθέσεις ἀντὶ τούτου εἰς μεταλλικόν	»	9,635,411.96	10,381,132.42
Καταθέσεις ἀντὶ τούτου εἰς χρυσόν	»	15,841,188.42	20,364,633.71
Επιταγὰι πληρωταί	»	1,261,584.83	964,572.91
Μερίσματα πληρωτά	»	399,930.—	560,000.—
Εὐθὺς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεία. Ἀπὸς καταθ. { Εἰς χρυσόν	Δρ.	897,891.27	897,891.27
ἐκ Δημοσ. ὑπεγγύων προῖκων	»	4,633,956.13	4,633,956.13
Ὑπηρεσία ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	»	5,531,847.40	5,531,847.40
Ὑπηρεσία ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	40,713.97	40,713.97
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν	»	368,046.60	419,271.91
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	2,768,180.79	1,890,000.00
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τούτου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	129,803.59	2,017,801.91
Ἐντοκος καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν διὰ τὴν κατασ. Σιδ. Πειραιῶς - Δεμερλῆ - Συνόρων	»	8,837,454.25	9,427,729.91
Καταθέσεις ἐπὶ τούτου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	118,727.89	90,257.11
Λαχισοφύρου δανείων Τραπεζῆς 3 % εἰς χρυσόν	»	102,321,181.53	100,242,300.66
Λαχισοφύρου δανείων Τραπεζῆς 2 1/2 % εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	»	43,115,820.—	43,115,820.—
Ὑπηρεσία λαχισοφύρου δανείων Τραπεζῆς 3 % εἰς χρυσόν	»	20,479,200.—	20,479,200.—
Καταθέσεις Ταμειευτήριου	»	1,508,992.—	1,774,108.—
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἑξωτερικῷ	»	107,832.50	114,372.91
Διαφορὰ.	»	8,840,255.44	8,967,062.91
	Δρ.	400,154,013.50	393,512,313.50